

**ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ
ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ**

Члан 1.

У Закону о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09-др. закон, 72/09-др. закон и 43/11-УС) – (у даљем тексту: Закон), у члану 3. став 1. тачка 20) мења се и гласи:

„20) отпад јесте свака материја или предмет који држалац одбацује, намерава или је неопходно да одбаци;”.

Тачка 22) мења се и гласи:

„22) најбоље доступне технике (БАТ) - најделоврније и најмодерније фазе у развоју активности и начину њиховог обављања које омогућавају погоднију примену одређених техника за задовољавање граничних вредности емисија, прописаних у циљу спречавања или ако то није изводљиво, у циљу смањења емисија и утицаја на животну средину као целину;

Поједини елементи израза "најбоље доступне технике" имају следећа значења:

- техника - начин на који је постројење пројектовано, изграђено, одржавано, на који функционише и ставља се ван погона или затвара, укључујући и технологију која се користи;

- доступна - техника развијена до степена који омогућава примену у одређеном сектору индустрије под економски и технички прихватљивим условима, укључујући трошкове и користи, ако је под уобичајеним условима доступна оператору;

- најбољи - подразумева најефикаснији учинак у постизању високог општег нивоа заштите животне средине;”

После тачке 29 додаје се нова тачка 29а) која гласи:

„29а) орган јавне власти јесте орган одговоран за спровођење обавеза у оквиру овлашћења утврђених овим законом, и то:

- министарство надлежно за послове животне средине;
- покрајински орган надлежан за послове животне средине;
- надлежни орган јединице локалне самоуправе;

- други државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе као и организација којој је поверио вршење јавних овлашћења;

- физичка и правна лица која обављају јавне функције или врше јавна овлашћења, укључујући посебне дужности, активности или услуге у вези са животном средином, као и сва друга физичка или правна лица која врше јавна овлашћења, или пружају јавне услуге у вези са животном средином, а налазе се под њиховом контролом;

- правно лице које основано од стране, државног органа, органа територијалне аутономије, органа локалне самоуправе као и организације којој је поверио вршење јавних овлашћења или је финансирано у целини, односно у претежном делу из буџетских средстава;”

У тачки 33) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додају се тач. 33а), 33б), 33в), 33г) и 33д) које гласе:

,,33а) информација о животној средини јесте свака информација у писменом, визуелном, звучном, електронском или другом материјалном облику о:

1) стању чинилаца животне средине, као што су ваздух и атмосфера, вода, тло, земљиште, предели и природна подручја, укључујући мочварна, приобална и морска, речна и језерска подручја, биодиверзитет и његове компоненте, генетички модификовани организме, као и о интеракцији између ових чинилаца,

2) факторима као што су материје, енергија, бука, зрачење или отпад, укључујући радиоактивни отпад, емисије, испуштања и други облици емитовања у животну средину који утичу или могу утицати на чиниоце животне средине из подтаке 1),

3) мерама (укључујући административне мере), као што су: јавне политике, стратегије, законодавство, планови, програми, споразуми о питањима из области животне средине, и активностима које утичу или могу утицати на чиниоце и факторе из подтак. 1) и 2), као и утврђеним мерама или активностима за заштиту тих чинилаца,

4) извештајима о спровођењу прописа из области животне средине,

5) анализама трошкова и користи и економским анализама и претпоставкама које се користе у оквиру мера и активности из подтаке 3), и

6) стању здравља људи и безбедности, укључујући угрожавање ланца исхране, по потреби, условима живота човека, непокретним културним добрима и њиховој заштићеној околини и грађевинским објектима, у мери у којој на њих утиче или може утицати стање чинилаца животне средине из подтаке 1) или, кроз такве чиниоце, стање било ког од фактора из подтак. 2) и 3);

33б) информација коју поседује орган јавне власти јесте информација о животној средини која је настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, као и информација коју су добили органи јавне власти;

33в) информација које се чува у име органа јавне власти јесте информација о животној средини коју поседује физичко или правно лице које ове информације чува у име органа јавне власти;

33г) мул јесте обрађени или необрађени остатак из постројења за пречишћавање технолошких отпадних вода;

33д) **подносилац захтева** јесте свако физичко или правно лице које захтева информације о животној средини.”

Члан 2.

У члану 10. тачка 8) речи: „и др.” замењују се тачком и запетом и додају се нове тачке 8а) и 8б) које гласе:

„8а) контрола опасности од великог удеса који укључује опасне материје и др.

8б) прекограницни промет и трговина дивљим врстама.”.

Члан 3.

Члан 15. мења се и гласи:

„Надлежни орган не може издати одобрење за коришћење природних ресурса, без сагласности на Пројекат заштите и санације животне средине током и после коришћења ресурса.

Сагласност из става 1. овог члана не прибавља се за радове и активности на коришћењу природних ресурса, који у складу са посебним законом подлежу процедури процене утицаја на животну средину, за које се мере заштите и санације животне средине током и после коришћења ресурса утврђују у оквиру поступка процене утицаја.

Сагласност на пројекат из става 1. овог члана издаје министарство надлежно за послове животне средине (у даљем тексту: Министарство).

Министар ближе прописује садржину пројекта из става 1. овог члана, као и поступак и услове за издавања сагласности на пројекат.”

Члан 4.

Члан 16. мења се и гласи:

„Правно и физичко лице које деградира животну средину дужно је да изврши санацију и ремедијацију деградиране животне средине, у складу са пројектом санације и ремедијације

На пројекте санације и ремедијације из става 1. овог члана Министарство даје сагласност, осим за пројекте санације и ремедијације рударских објеката.

Сагласност из става 2. овог члана издаје се у форми решења које важи 2 године од дана издавања.

Решење из става 3. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

У поступку издавања сагласности из става 2. овог члана, посебно ради разматрања потребних мера за санацију и ремедијацију, мера заштите животне средине, програма

мониторинга и стручног надзора у току и након спроведене санације и ремедијације, министар, може решењем да оснује посебну радну групу, у складу са прописима којима се уређује државна управа.

Уколико лице из става 1. овог члана не изврши санацију и/или ремедијацију деградиране површине, Министарство ће о трошку лица из става 1. овог члана извршити потребне радње у циљу санације и/или ремедијације деградиране површине.

У случају отварања поступка ликвидације или стечаја над лицем из става 1. овог члана, из ликвидационе или стечајне масе подмирују се и трошкови санације и ремедијације.

Захтев за давање сагласности и пројекат санације и ремедијације из става 1. овог члана подносе се у писаном и/или електронском облику.

Министар ближе прописује садржину пројекта санације и ремедијације, поступак и услове за издавање сагласности на пројекат као и документацију која се подноси уз захтев за давање сагласности из става 2. овог члана.”

Члан 5.

У члану 23. после става 2. додају се нови ст. 3, 4. и 5, који гласе:

„Правна лица и предузетници који имају постројења за пречишћавање отпадних вода или треба да их изграде и испуштају своје отпадне воде у реципијент или јавну канализацију, дужни су да донесу Акциони план за достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде и њиме утврде рокове за њихово постепено достизање, у складу са прописом којим се уређују граничне вредности емисије загађујућих материја у воде и рокови за њихово достизање.

Муль који је настао у процесу пречишћавања комуналних отпадних вода мора се третирати, одлагати и користити на начин да се не угрози животна средина и здравље људи, у складу са законом којим се уређује заштита вода од загађивања.

Муль који је настао у процесу пречишћавања технолошких отпадних вода мора се третирати, одлагати и користити у складу са законом којим се уређује управљање отпадом осим муља који је настао у процесу припреме минералних сировина.”

Досадашњи ставови 3, 4. и 5. постају ставови 6, 7. и 8.

Члан 6.

Назив члана и члан 28. мењају се и гласе:

„Промет примерака дивље флоре и фауне”

Члан 28.

Прекогранични промет примерака дивље флоре и фауне (увоз, извоз, унос, износ, поновни извоз) и њихових развојних облика и делова врши се под условом да увоз,

односно извоз није забрањен, односно да количина или број примерака заштићених врста дивље флоре и фауне којом се врши прекограницни промет неће угрозити опстанак те врсте, као и под другим условима прописаним законом.

Прекограницни промет из става 1. овог члана врши се на основу дозволе, односно исправе коју издаје министарство као надлежни орган државне управе за спровођење потврђених међународних уговора о прекограницном промету заштићених дивљих врста флоре и фауне.

Транзит примерака врста дивље флоре и фауне заштићених међународним уговором, њихових развојних облика, делова и деривата врши се под условом да пошиљку прати оригинал важеће извозне дозволе, односно потврде о поновном извозу, издате од стране надлежног органа државе извоза или поновног извоза, а у којој је јасно наведено крајње одредиште

Уз захтев за издавање дозволе, односно исправе из става 2. овог члана подносилац захтева прилаже:

- 1) документацију којом се доказује да су примеци дивље флоре и фауне стечени у складу са потврђеним међународним уговором и прописима о заштити одређених врста у држави извоза или поновног извоза;
- 2) изјаву увозника, односно извозника у које сврхе ће се користити примерак врсте;
- 3) другу прописану документацију.

У поступку издавања дозволе, односно исправа из става 2. овог члана Министарство електронским путем прослеђује захтев и пратећу документацију овлашћеној научној и стручној организацији ради прибављања стручног мишљења.

Научне и стручне организације из става 5. овог члана обављају стручне послове који се односе на:

- 1) утврђивање да ли увоз, извоз, поновни извоз или унос из мора угрожава опстанак у природи строго заштићених, заштићених и алохтоних дивљих врста;
- 2) поступање са заплењеним и одузетим примерцима дивљих врста;
- 3) услове за држање живих примерака дивљих врста у заточеништву;
- 4) утврђивање да ли су примерци узгојени у заточеништву или вештачки размножени;
- 5) обележавање примерака дивљих врста;
- 6) утврђивање порекла примерака дивљих врста;
- 7) пружање стручне помоћи министарству и другим надлежним органима при таксономском одређивању дивљих врста;
- 8) израду предлога мера у циљу сузбијања незаконитог прекограницног промета и трговине дивљим врстама;
- 9) и друге стручне послове везане за спровођење потврђених међународних уговора.

Министар одређује научне и стручне организације за обављање стручних послова из става 6. овог члана, као и начин прибављања и достављања стручног мишљења.

Министар може образовати посебно тело сачињено од представника научних и стручних организација из става 5. овог члана, научника и стручних радика ради давања коначне оцене по одређеним питањима која се односе на прекограницни промет дивљих врста, услове за држање и узгајање у заточеништву, обележавање, порекло примерака, таксономско одређивање и друго поступање са дивљим врстама.

Министар ближе прописује документацију која се подноси уз захтев из става 4. овог члана, садржину и изглед дозволе.

Министарство води регистар издатих дозвола на прописан начин.”

Члан 7.

У члану 30. став 1. после речи: „транспорта,” додају се речи: „складиштења, припреме за поновну употребу, односно поновно искоришћење”.

У ставу 2. реч: „власник” замењује се речима: „власник и/или други држалац”.

Члан 8.

У члану 34. став 1. тачка 2а) после речи: „планирања предела” речи: „које обухватају подручја изван заштићених природних добара,” бришу се.

У тачки 3) речи: „објекта за прераду и одлагање отпада” замењују се речима: „постројења за складиштење, припрему за поновну употребу, третман, односно, поновно искоришћење и одлагање отпада”.

Став 2. мења се и гласи:

„Услове за обезбеђење мера из става 1. тач. 1), 2), 2а) и 3) овог члана за израду Просторног плана Републике Србије и просторног плана подручја посебне намене, као и регионалног просторног плана који обухвата територију више јединица локалне самоуправе, дају надлежне стручне организације.”

После става 2. додају се ст. 3. 4. и 5, који гласе:

„Услове за обезбеђење мера из става 1. тачка 2б) овог члана за израду Просторног плана Републике Србије и просторног плана подручја посебне намене, као и регионалног просторног плана који обухвата територију више јединица локалне самоуправе даје Министарство, односно орган аутономне покрајине ако план у целини обухвата територију аутономне покрајине.

Услове за обезбеђење мера из става 1. овог члана за израду просторног плана јединице локалне самоуправе и урбанистичких планова даје орган јединице локалне самоуправе који по потреби прибавља мишљење надлежне стручне организације.

Услови из става 1. овог члана дају се на захтев органа надлежног за припрему и доношење плана.”

Члан 9.

Назив члана 38. мења се и гласи:

„Заштита од хемијског удеса”

Члан 10.

Назив члана и члан 44. мењају се и гласе:

„Систем управљања заштитом животне средине

Члан 44.

У Републици Србији примењују се српски стандарди за управљање и сертификацију система управљања заштитом животне средине.

Правна лица, предузетници, организације и друга правна лица могу сертификовати свој систем управљања заштитом животне средине у складу са стандардом SRPS ISO 14001.

Правна лица, предузетници, организације и друга правна лица, која имају успостављен систем управљања заштитом животне средине могу се укључити у систем управљања заштитом животне средине и провере (у даљем тексту: систем ЕМАС).

Лица из става 3. овог члана, подносе захтев Министарству за издавање потврде о подацима о којима се води службена евиденција у области заштите животне средине (издате дозволе, одобрења, сагласности, налази надлежне инспекције за заштиту животне средине и др.), ради укључивања у систем ЕМАС.

Захтев за издавање потврде из става 4. овог члана садржи:

- 1) податке о правном лицу, предузетнику, организацији и другом правном лицу (делатност за коју је регистровано, број запослених и седиште);
- 2) кратак опис успостављеног система управљања заштитом животне средине;
- 3) друге прописане податке, у складу са законом.

Уз захтев за издавање потврде из става 5. овог члана подноси се следећа документација, и то:

- 1) доказ о регистрацији делатности коју обавља;
- 2) копија поднете пријаве за ЕМАС регистрацију;
- 3) попуњен образац захтева за издавање потврде;
- 4) другу документацију у складу са овим законом.

У поступку издавања потврде из става 4. овог члана Министарство може затражити од других надлежних органа додатне податке од значаја за заштиту животне средине.

За захтев и издавање потврде плаћа се такса у складу са законом којим се уређују републичке административне таксе.

Министарство води евиденцију издатих потврда.

Министар ближе прописује:

1) садржину и образац захтева за издавање потврде, документацију која се подноси уз захтев, садржину и образац потврде;

2) садржину, начин вођења и изглед евиденције.”

Члан 11.

Чл. 45-50. бришу се.

Члан 12.

У члану 66. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„У санациони план Владе уносе се прописи о државној помоћи за санацију контаминираних локација и други прописи о државној помоћи који су потребни за примену прописа о државној помоћи за санацију контаминираних локација.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 13.

У члану 74. став 2. после речи: „класификовање” додаје се реч: „обраду.”.

После става 4. додају се ст. 5, 6, 7, 8. и 9. који гласе:

„Агенција за заштиту животне средине (у даљем тексту: Агенција) успоставља и води Национални метарегистар за информације о животној средини који је саставни део информационог система.

Национални метарегистар за информације о животној средини је електронска база података и портал ка постојећим базама и документима са информацијама из области животне средине различитих органа и организација (у даљем тексту: Национални метарегистар).

Органи јавне власти дужни су да, у складу са законом, у редовним временским интервалима ажурирају податке у Националном метарегистру.

Агенција је дужна да обезбеди и одржава средства за обраду информација о животној средини.

Органи јавне власти из става 7. одговарају за тачност достављених података ”

Досадашњи став 5. постаје став 10.

Члан 14.

После члана 75. додаје се наслов и нови члан 75а који гласе:

„75a

Контрола достављања података и контрола тачности достављених података за Национални регистар извора загађивања

Члан 75а

Агенција за заштиту животне средине, самостално или у сарадњи са надлежном испекцијском службом, врши контролу достављања података за Национални регистар извора загађивања и контролу тачности достављених података.

Агенција из става 1. има активну легитимацију за покретање кривичних и прекрајних поступака против обвешника извештавања за Национални регистар извора загађивања, који нису доставили потребне податке, или податке нису доставили на прописан начин и у законском року, односно који су доставили нетачне податке.”

Члан 15.

Члан 76. став 2. мења се и гласи:

Агенција израђује извештај из става 1. овог члана на основу прикупљених и доступних података и информација најкасније до 31. маја текуће године.

Члан 16.

Назив члана и члан 79. мењају се гласе:

„Достављање информација о животној средини на захтев

Члан 79.

Органи јавне власти достављају информације о животној средини које поседују или које се чувају у њихово име сваком подносиоцу захтева.

Подносилац захтева нема обавезу да наведе интерес за приступ информацијама о животној средини.

Информације о животној средини орган јавне власти доставља подносиоцу захтева што је могуће пре или најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева.

Ако је обим и сложеност информација о животној средини таква да се тражене информације не могу учинити доступним у року из става 3. овог члана, орган јавне власти је дужан да што је могуће пре, а најкасније у року 7 дана од дана пријема захтева из става 3. овог члана, обавести подносиоца захтева о потреби продужења рока и о разлогима за његово продужење и одреди накнадни рок, који не може да буде дужи од 40 дана од дана пријема захтева, у коме ће подносиоца захтева обавестити о поседовању информације, ставити му на увид документ који садржи тражену информацију, издати му, односно упутити копију тог документа.

У случају постојања опасности по живот и здравље људи, животну средину или материјална добра, без обзира да ли је опасност проузрокована људском активношћу или је последица природних појава, орган јавне власти мора у року од 48 сати доставити тражену информацију уколико је поседује.

Ако је поднети захтев уопштен, надлежни орган обавештава, што је могуће пре, подносиоца захтева, а најкасније у року од 7 дана од дана пријема захтева, да захтев прецизира и помаже му у томе обезбеђивањем информација о коришћењу јавних регистара, односно Националног метарегистра.

Надлежни орган, на захтев, обавештава подносиоца захтева о месту где је могуће наћи информације из члана 3. став 1. тачка 33а) подтачка 2) овог закона, ако су доступне, а које се односе на процедуре мерења, укључујући анализе, узорковање и пред-третман узорака, које су коришћене у прикупљању информација или ће га упутити на стандардизовану процедуру која је коришћена.

Трошкове фотокопирања информација из става 1. овог члана сноси подносилац захтева.

Министар прописује висину трошка из става 9. овог члана, у зависности од обима и природе информација.

На остваривање права на приступ информацијама о животној средини, која нису уређена овим законом, сходно се примењује Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја.”

Члан 17.

После члана 79. додаје се назив члана и нови члан 79а) који гласи:

,„Доступност информација о животној средини

Члан 79а).

У случају када подносилац захтева тражи од органа јавне власти да информације о животној средини учини доступним у одређеном облику или формату, укључујући и копију, орган јавне власти му то омогућава осим уколико:

- 1) су оне већ доступне јавности у другом облику или формату, који је лако доступан подносиоцима захтева; или
- 2) за орган јавне власти је погодније да информације учини доступним у другом облику или формату, у ком случају се пружају разлози стављања информација на увид у том облику или формату.

У сврхе овог става, органи јавне власти су дужни да чувају информације о животној средини које поседују или које се чувају у њихово име у облику или формату које је могуће лако репродуковати и који су доступни преко компјутерских телекомуникација или других електронских средстава.

Разлози одбијања издавања потпуне или делимичне информације у траженом облику или формату саопштавају се подносиоцу захтева у року из члана 79, став 3. овог закона.”

Члан 18.

Члан 80. мења се и гласи:

„Члан 80.

Захтев за достављање информација о животној средини може бити одбијен ако би њихово објављивање негативно утицало на:

- 1) поверљивост рада државних органа када је она предвиђена законом;
- 2) међународне односе, одбрану земље и јавну безбедност;
- 3) судски поступак, права физичких и правних лица на правично суђење, право органа јавне власти на спровођење истраге у кривичним или прекрајним поступцима, као и дисциплински поступак против државних службеника;
- 4) поверљивост комерцијалних и/или индустриских података где је поверљивост заштићена прописима којима се штити легитиман економски интерес, укључујући и јавни интерес одржавања тајности података о порезу и поверљивости статистичких података. Под комерцијалним и/или индустриским подацима не могу се подразумевати они подаци који се односе на изворе који емитују нејонизујуће зрачење који утичу или могу штетно утицати по здравље и животну средину;
- 5) заштиту поверљивости личних података односно досијеа који се односе на физичка лица која нису дала пристанак на приступ подацима јавности, када је она предвиђена законом;
- 6) интересе или заштиту сваког лица лица које је добровољно доставило тражене информације без законске обавезе да то учини, осим уколико је то лице пристало на објављивање датих информација;
- 7) заштиту животне средине на коју се таква информација односи, као што је локација ретких врста дивље флоре и фауне.

Одредба става 1. тачка 5) овог члана примењује се у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности и међународним прописима у овој области.

Захтев за достављање информација о животној средини може бити одбијен ако:

- 1) орган јавне власти коме је захтев упућен не поседује тражене информације или се не налазе код лица које чува информације у његово име, а нема сазнања о томе који орган јавне власти поседује тражене информације;
- 2) је очигледно неразумљив;
- 3) је сачињен на превише уопштен начин, ако су предузете радње из члана 79. став 4. овог закона;

4) се односи на информације, материјале, документа и податке који су у фази израде или су незавршени;

5) се односи на унутрашњу комуникацију органа јавне власти, узимајући у обзир јавни интерес коме служи откривање информација.

Када је орган јавне власти упознат са чињеницом да тражену информацију поседује други орган јавне власти, или лице које чува информације у његово име, доставља захтев том органу што је могуће пре и о томе обавештава подносиоца захтева или га обавештава о органу јавне власти за кога сматра да поседује тражену информацију.

Рок у којем је други орган јавне власти дужан да достави тражену информацију тече даном достављања захтева од стране претходног органа јавне власти.

У случају одбијања захтева који се односи на информације, материјале, документа и податке који су у фази израде, орган јавне власти у одговору наводи назив органа који их припрема, као и процењено време потребно за њихову коначну израду.

Разлози за одбијање захтева из ст. 1. и 3. овог члана тумаче се на рестриктиван начин, узимајући у обзир, у сваком конкретном случају, јавни интерес коме служи откривање информација.

У сваком појединачном случају, јавни интерес коме служи откривање информација одмерава се у односу на интерес коме служи одбијање захтева.

Орган јавне власти не може, на основу става 1. тач. 1), 4), 5), 6) и 7) овог члана одбити захтев за достављање информација о емисијама у животну средину.”

Информације о животној средини које поседују органи јавне власти или се чувају у њихово име, а које је захтевао подносилац захтева, учиниће се доступним делимично тамо где је могуће издвојити информације из става 1. или става 3. тач. 4) и 5) од осталих тражених информација.”

Члан 19.

После члана 80. додаје се назив члана и нови члан 80а) који гласи:

„Ширење информација о животној средини

(Члан 80а)

Органи јавне власти су дужни да предузимају све неопходне мере и обезбеде да се информације о животној средини које поседују или се чувају у њихово име активно и систематски шире јавности, посебно путем средстава компјутерске телекомуникационе и/или електронске технологије.

Органи јавне власти су дужни да обезбеде да информације о животној средини постану постепено доступне у виду електронских база података које су лако доступне јавности путем јавних телекомуникационих мрежа.

Органи јавне власти су дужни да редовно ажурирају и редовно објављују информације о животној средини, а посебно:

- 1) текстове међународних уговора, и споразума, као и прописе у области заштите животне средине или у вези са њом;
- 2) стратегије, планове, програме и друга документа који се односе на животну средину;
- 3) извештаје о спровођењу прописа из области заштите животне средине, укључујући спровођење међународних уговора, стратешких докумената, планова и програма у области заштите животне средине, када су их органи јавне власти припремили или их чувају у електронском облику;
- 4) извештаје о стању животне средине;
- 5) податке који се добијају на основу мониторинга активности које утичу или могу утицати на животну средину;
- 6) дозволе и овлашћења за обављање активности које имају значајан утицај на животну средину;
- 7) уговоре који су закључени у циљу заштите животне средине;
- 8) студије о процени утицаја на животну средину и процене ризика које се односе на чиниоце животне средине, као и одлуке које се доносе у све три фазе поступка процене утицаја.

Органи јавне власти су дужни да без одлагања обавесте јавност путем представа јавног информисања или на други одговарајући начин о постојању опасности по живот и здравље људи, животну средину или материјална добра, без обзира да ли је опасност проузрокована људском активношћу или је последица природних појава.

У случају непоступања или неадекватног и неблаговременог поступања у складу са обавезом из претходног става органи јавне власти одговарају по општим правилима за накнаду штете”.

Члан 20.

Члан 81. мења се и гласи:

„Члан 81.

Јавност и заинтересована јавност има право да, у складу са законом, учествује у поступку доношења одлука о:

- 1) стратешкој процени утицаја планова и програма на животну средину;
- 2) процени утицаја пројекта чија реализација може довести до загађивања животне средине или представља ризик по животну средину и здравље људи;
- 3) одобравању рада нових, односно постојећих постројења;

4) усвајању, измени или допуни планова квалитета ваздуха, планова управљања отпадом, планова управљања опасним отпадом, националних планова за управљање посебним токовима отпада, програма превенције отпада, акционих планова заштите од буке у животној средини, као и Планом заштите вода од загађивања.

Учешће јавности у погледу стратешке процене утицаја обезбеђује се у оквиру излагања просторног и урбанистичког плана, односно другог плана или програма из члана 35. овог закона на јавни увид.

Учешће јавности у одлучивању о процени утицаја пројеката на животну средину спроводи се у оквиру јавне презентације пројекта и јавне расправе.

Учешће јавности у одлучивању о пуштању у рад нових, односно постојећих постројења спроводи се у току издавања дозволе за интегрисано спречавање и контролу загађивања.

Влада прописује поступак учешћа јавности из у поступку доношења одлука о усвајању, измени или допуни планова из става 1. тачка 4) овог члана.”

Члан 21.

Назив и члан 89. мењају се и гласе:

„Средства за финансирање заштите животне средине

Члан 89.

Финансирање заштите животне средине врши се применом начела „корисник плаћа”, „загађивач плаћа” и „продужене одговорности произвођача”.

Средства за финансирање заштите животне средине у Републици Србији обезбеђују се из средстава буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, средстава страних држава, међународних организација, финансијских институција и тела, као и домаћих и страних правних и физичких лица фондова Европске уније и других међународних фондова, донација, поклона, прилога, помоћи и др.

Средства фондова Европске уније из става 2. овог члана користе се за финансирање пројекта у складу са акредитованим системом управљања ЕУ фондовима.

Финансирање инфраструктурних пројекта врши се на основу јединствене листе приоритетних пројекта, у складу са Методологијом за селекцију и приоритизацију инфраструктурних пројекта.”

Члан 22.

Назив пододељка „1.4. Фонд за заштиту животне средине” мења се и гласи:

1.4. Зелени фонд Републике Србије

Назив и члан 90. мењају се и гласе:

„*Оснивање Зеленог фонда Републике Србије*“

Члан 90.

Ради обављања послова у вези са финансирањем заштите и унапређивања животне средине оснива се Зелени фонд Републике Србије као орган у саставу Министарства, у складу са овим законом и законом којим се уређује државна управа.

Фонд има својство правног лица.

Седиште фонда је у Београду.

Надзор над радом Фонда врши Министарство.

Члан 23.

После члана 90. додају се називи и чл. 91, 92, 93, 94, 95, 96 и 97. који гласе:

„**Послови Фонда**

Члан 91.

Фонд обавља послове у вези са финансирањем припреме спровођења и развоја програма, пројекта и других активности у области очувања, одрживог коришћења, заштите и унапређивања животне средине, и то:

- 1) стручне послове и послове државне управе везане за финансирање, односно суфинансирање активности из области заштите и унапређивања животне средине;
- 2) иницирање, финансирање и контролу реализације пројекта из делокруга рада Фонда;
- 3) суфинансирање за донацијске пројекте, посредовање у вези са финансирањем заштите животне средине из средстава страних држава, међународних организација, финансијских институција и тела, као и домаћих и страних правних и физичких лица;
- 4) вођење базе података о програмима, пројектима и другим активностима у области заштите животне из делокруга рада Фонда;
- 5) подстицање финансирања заштите животне средине у складу са националним програмом и другим стратешким плановима и програмима за активности—утврђене законом;
- 6) успостављање и остваривање сарадње са међународним и домаћим финансијским институцијама и другим правним и физичким лицима ради финансирања заштите животне средине у складу са закљученим међународним уговорима;
- 7) обрачун накнаде и доношење решења обвезницима плаћања накнаде прописаних законом;

8) предлагање мера према корисницима средстава Фонда за ненаменско коришћење тих средстава и неиспуњавање уговорених права и обавеза;

9) врши друге послове у складу са законом (обрачун камате, достављање опомена, извештавање пореске управе у вези принудне наплате и сл.).

Фонд послује у складу са законом којим се уређује буџетски систем.

Финансирање активности фонда

Члан 92.

Послови Фонда из члана 91. овог закона финансирају се из:

- 1) Буџета Републике Србије;
- 2) међународних фондова и других извора финансирања;
- 3) донација, поклона, прилога, помоћи и сл.;
- 4) других извора у складу са законом.

Средства из става 1. тачка 1) овог члана планирају се за текућу годину према према просечном трогодишњем приходу од накнада у области заштите животне средине за последње три године.

Додељивање средстава

Члан 93.

Средства из члана 92. овог закона се додељују корисницима средстава у сврху финансирања заштите и унапређивања животне средине, а на основу јавних конкурса који објављује Фонд.

Корисници из става 1. овог члана су правна и физичка лица са седиштем, односно пребивалиштем на територији Републике Србије која испуњавају услове за доделу средстава на основу јавног конкурса из става 1. овог члана.

Фонд не расписује јавни конкурс ако као уговорна страна непосредно суфинансира и учествује у реализацији програма, пројеката и других активности, у складу са овим законом.

Уговор о додели средстава закључује Фонд са корисницима средстава.

Фонд прати, анализира и врши надзор над реализацијом пројеката и коришћењем средстава.

Влада прописује ближе услове које морају да испуњавају корисници средстава, услове и начин расподеле средстава, критеријуме и мерила за оцењивање захтева за расподелу средстава, начин праћења коришћења средстава и уговорених права и обавеза, као и друга питања од значаја за додељивање и коришћење средстава Фонда.

Извештај о финансирању заштите животне средине

Члан 94.

Фонд доставља министарству извештај о финансирању заштите животне средине за протеклу годину најкасније до 31. марта текуће године, у складу са законом.

Фонд је дужан да Извештај из става 1. овог члана достави на захтев Министарства и ван прописаног рока.

Коришћење средстава

Члан 95.

Коришћење средстава из члана 92. став 1. овог закона врши се у складу са законом, националним програмом заштите животне средине и стратешким документима, листом приоритетних инфраструктурних пројекта у области животне средине, и то за:

- 1) заштиту, очување и побољшање квалитета ваздуха, воде, земљишта и шума, као и смањење утицаја климатских промена и предузимање мера адаптације, укључујући заштиту озонског омотача;
- 2) санацију одлагалишта отпада, смањење настајања отпада, поновну употребу, третман, односно поновно искоришћење и одлагање отпада;
- 3) програме, пројекте и друге инвестиционе и оперативне активности из области управљања отпадом, у складу са законом којим се уређује управљање отпадом;
- 4) увођење чистије производње за рад постројења и обављање активности, као и за прилагођавање захтевима заштите животне средине;
- 5) технологије и производе који смањују оптерећење и загађење животне средине;
- 6) заштиту и очување биодиверзитета, збрињавање повређених, болесних, одузетих или заплењених примерака дивље флоре и фауне, укључујући активне мере заштите као што су реинтродукција, репопулација и одржавање станишта;
- 7) подстицање одрживог коришћења заштићених подручја;
- 8) унапређивање и изградњу инфраструктуре за заштиту животне средине, посебно за заштиту од буке, као и за израду стратешких карата буке и акционих планова;
- 9) подстицање коришћења обновљивих извора енергије;
- 10) подстицање чистијег транспорта;
- 11) подстицање одрживог развоја;
- 12) оперативни рад и даљи развој мониторинга и информационог система заштите животне средине Републике Србије;
- 13) унапређење система информисања о стању животне средине, праћење и оцењивање стања животне средине, као и увођење система управљања животном средином;

14) подстицање образовних, истраживачких и развојних студија, програма, пројекта и других активности у области заштите животне средине, укључујући и демонстрационе активности;

15) финансирање превентивних мера ради спречавања удеса, интервентних мера у ванредним околностима загађивања животне средине, рекултивацију и санацију загађеног простора у складу са чланом 66. овог закона;

16) уклањање извора јонизујућих зрачења из радиоактивних громобрана и збрињавање напуштених извора јонизујућих зрачења непознатог власника, односно корисника;

17) унапређивање и изградњу инфраструктуре за заштиту од јонизујућих и нејонизујућих зрачења;

18) рекултивацију и санацију историјског загађења (јаловишта, индустриске депоније сл.);

19) финансирање програма еколошког образовања и јачања јавне свести о питањима очувања животне средине и одрживог развоја;

20) за суфинансирање пројекта који се финансирају из претприступне помоћи ЕУ, међународне развојне помоћи и других финансијских извора који захтевају суфинансирање;

20а) финансирање националних контрибуција у складу са ратификованим међународним конвенцијама и протоколима;

21) развој јавног и приватног партнерства у активностима заштите и унапређивања животне средине;

22) финансирање других активности у складу са законом.

Корисници средстава обавезни су да средства користе наменски, на начин и у роковима утврђеним уговором о коришћењу средстава.

Ако корисник средстава додељена средства не користи на начин и за намене утврђене уговором, дужан је да ненаменски утрошена средства врати у Буџет Републике Србије, а за нанету штету одговара на начин утврђен уговором о коришћењу средстава и у складу са општим правилима закона о облигационим односима.

Фонд може учествовати и у финансирању/суфинансирању програма, пројекта и других активности на територију Републике Србије за активности из става 1. овог члана, ако их организују и финансирају међународне организације, финансијске институције и тела или друга правна лица, као и уколико се организују и финансирају кроз блатералну помоћ.

Против решења Фонда може се изјавити жалба министарству у року од 8 дана од дана пријема решења, преко Фонда.

О жалби на првостепено решење Фонда из става 1. овог члана, решава министар.

Накнаде из става 2. овог члана уплаћују се на рачуне прописане за уплату јавних прихода буџета Републике Србије.

На захтев обvezника Фонд може да доносе решење за плаћање накнаде и за обрачунски период краји од једне календарске године у случају престанка пословања, статусне промене која доводи до престанка рада обvezника или промене делатности обvezника плаћања накнаде.

Управни акти Фонда

Члан 96.

Фонд доноси решење о обрачуна накнаде из члана 91. став 1. тачка 7) овог закона за период од једне календарске године, у складу са прописима којима су уређене накнаде.

Обvezници плаћају накнаде на основу решења из става 1. овог члана.

Против решења Фонда може се изјавити жалба министарству у року од 8 дана од дана пријема решења, преко Фонда.

О жалби на првостепено решење Фонда из става 1. овог члана, решава министар.

Накнаде из става 2. овог члана уплаћују се на рачуне прописане за уплату јавних прихода буџета Републике Србије.

На захтев обvezника Фонд може да доносе решење за плаћање накнаде и за обрачунски период краји од једне календарске године у случају престанка пословања, статусне промене која доводи до престанка рада обvezника или промене делатности обvezника плаћања накнаде.

Вођење евиденције

Члан 97.

Фонд је обавезан да води евиденцију обvezника плаћања накнаде.

Евиденција из става 1. овог члана обавезно садржи податке о: износу накнаде, доспелости обавезе, обрачуна камате, издатим опоменама и висини дуга, поступцима принудне наплате и друге податке.

Обvezник из става 1. овог члана је дужан да пријави фонду и Агенцији престанак пословања, статусне промене и/или промене делатности, промену власништва, закупа или другог права обvezника, почетак рада новог појединачног извора загађивања, као и датум трајног затварања постојећег извора загађивања.

Пријаву из става 3. овог члана обvezник плаћања накнаде је дужан да достави у року од 30 дана од дана настанка промене.

Министар прописује садржину, изглед и начин вођења евиденције из става 2. овог члана.”

Члан 24.

Назив и члан 100. мењају се и гласе:

„Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе

Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе отварају буџетски фонд у складу са законом којим се уређује буџетски систем.

Буџетски фонд из става 1. овог члана се финансира из прихода остварених на територији аутономне покрајине, а јединице локалне самоуправе по основу чл. 85, 85а став 3. и 87. овог закона и других извора, у складу са законом.

Средства буџетског фонда користе се за финансирање заштите и унапређивање животне средине, на основу утврђеног програма коришћења средстава буџетског фонда који доноси надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе у складу са акционим и санационим плановима из члана 68. овог закона, по претходно прибављеној сагласности Министарства о намени коришћења средстава.

Извештај о коришћењу средстава буџетског фонда, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе достављају Министарству најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину, односно на захтев Министарства.”

Министар прописује формат програма коришћења средстава буџетског фонда и извештаја о коришћењу средстава буџетског фонда, начин и рокове њиховог достављања.

Члан 25.

У члану 101. став 2. мења се и гласи:

„За потрошаче који организовано враћају коришћене и неупотребљиве уређаје или њихове делове, производе или њихову амбалажу, произвођаче пластичних кеса – трегерица, оператере постројења за поновну употребу, поновно искоришћење отпада, сакупљаче и друге субјекте у систему управљања отпадом, могу се утврдити посебне подстицајне мере у виду субвенција, депозита и његовог рефундирања, под условима и на начин утврђен овим и посебним законом.”

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Влада прописује врсту, висину, критеријуме, услове и начин доделе подстицајних средстава и критеријуме за класификацију корисника подстицајних средстава.”.

Члан 26.

У члану 110. став 1. тач. 7) и 8) бришу се.

После тачке 16), додаје се тачка 16а), која гласи:

16а) да ли је донет Акциони план за достизање граничних вредности емисије и у њему утврђени рокови за постепено достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде;”.

Члан 27.

У члану 111. став 1. после тачке 1), додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) наложи израду пројекта санације и рекултивације у складу са чланом 16. овог закона;

После тачке 2), додаје се тач. 2а), која гласи:

„2а) наложи да се донесе Акциони план за достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде и у њему утврде рокови за њихово постепено достизање;”.

Тачка 11) брише се.

После тачке 16) додаје се нова тачка 16 а) која гласи:

„16а) наложи достављање Фонду и Агенцији податке из члана 97.став 3. овог закона”.

У тачки 18) речи: „иностреног порекла”, замењују се речима: „у складу са законом”.

После тачке 21) додаје се тачка 21а), која гласи:

„21а) нареди да се документ Политике превенције удеса усагласи са чланом 58а овог закона.”

Члан 28.

У члану 116. став 1. после тачке 3) додаје се тачка 3а) која гласи:

3а) не донесе Акциони план за достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде и у њему не утврди рокове за постепено достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде и не поступа у складу са Акционим планом (чл. 23. ст. 3.)

Члан 29.

У члану 117. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) не донесе Акциони план за достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде и у њему не утврди рокове за постепено достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде (чл. 23. ст. 3.);”.

После тачке 1) додају с нове тач. 1а) и 1б) које гласе:

„1а) не поступа у складу са Акционим планом (члан 23. став 3);

1б) производи и/или ставља у промет превозна средства која не испуњавају услове у погледу емисије за мобилне изворе загађивања (члан 40. став 3);”.

Тачка 2) брише се.

После тачке 12) додаје се нова тачка 12а) која гласи:

„12а) не достави Фонду и Агенцији податке из члана 97.став 3. овог закона.”

.Члан 30.

У члану 117а став 1. после тачке 3) додају се тач. 3а) и 3б) које гласе:

3а) не донесе Акциони план за достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде и у њему не утврди рокове за постепено достизање граничних вредности емисије загађујућих материја у воде (члан 23. став 3);

3б) не поступа у складу са Акционим планом (члан 23. став 3);”.

После тачке 16) додаје се нова тачка 16а) која гласи:

„16а) не достави Фонду и Агенцији податке из члана 97.став 3. овог закона”

Члан 31.

Члан 118. став 2. брише се.

Члан 32.

У члану 120. став 1. тачка 7) брише се.

Тачка 8) мења се и гласи:

„8) не води евиденцију издатих потврда ради укључивања у систем ЕМАС (члан 44); ”.

Тачка 9) брише се.

После тачке 11) додаје се тачка 11а), која гласи:

„11а) не донесе акциони, односно санациони план (члан 68); ”

Тачка 16) мења се и гласи:

„16) не поступа у складу са чл.79, 79а), 80. и 80а) овог закона;

После тачке 16) додаје се нова тачка 16а) и 16б) које гласе:

„16а) не достави Фонду и Агенцији податке из члана 97.став 3. овог закона

16б) не достави извештај из члана 100. став 4. овог закона”

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 33.

Правна лица и предузетници која испуштају своје отпадне воде у реципијент или јавну канализацију дужна су да донесу Акциони план из члана 5. став 1. овог закона, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Аутономна покрајина, односно јединице локалне самоуправе дужне су да донесу програм заштите животне средине, акционе, односно санационе планове из члана 68. Закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 34.

Прописи који се доносе на основу овог закона донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења прописа на основу овог закона примењиваће се важећи прописи.

Члан 35.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије,” осим одредаба чл.22. и 23. овог закона која се примењују од 1. јануара 2016. године.